

Вноситься
Кабінетом Міністрів України

Ю. СВИРИДЕНКО

“ ”

2026 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Кодексу України з процедур
банкрутства щодо запровадження спрощених процедур
для суб'єктів мікропідприємництва та малого підприємництва

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

I. Внести зміни до Кодексу України з процедур банкрутства (Відомості Верховної Ради України, 2019 р., № 19, ст. 74):

1. Частину шосту статті 1 викласти в такій редакції:

“Терміни “суб'єкти мікропідприємництва”, “суб'єкти малого підприємництва”, “суб'єкти середнього підприємництва” та “суб'єкти великого підприємництва” вживаються у цьому Кодексі у значенні, наведеному в Законі України “Про особливості регулювання діяльності юридичних осіб окремих організаційно-правових форм у перехідний період та об'єднань юридичних осіб”.”.

2. Статтю 6 після частини другої доповнити новою частиною третьою такого змісту:

“3. Відповідно до цього Кодексу стосовно боржника — юридичної особи та боржника — фізичної особи — підприємця можуть застосовуватися такі спрощені процедури банкрутства:

спрощена процедура санації;

спрощена процедура ліквідації.”.

У зв'язку з цим частини третю і четверту вважати відповідно частинами четвертою і п'ятою.

3. Частину другу статті 33⁵ доповнити пунктом 4¹ такого змісту:

“4¹) відкрито провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою щодо боржника;”.

4. Частину першу статті 37 після абзацу четвертого доповнити новим абзацом такого змісту:

“стосовно боржника відкрито провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою;”.

У зв’язку з цим абзац п’ятий вважати абзацом шостим.

5. Частину четверту статті 119 доповнити пунктом 5 такого змісту:

“5) відкрито провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою стосовно боржника.”.

6. Доповнити Кодекс книгою шостою такого змісту:

“КНИГА ШОСТА. СПРОЩЕНІ ПРОЦЕДУРИ БАНКРУТСТВА ДЛЯ СУБ’ЄКТІВ МІКРОПІДПРИЄМНИЦТВА ТА МАЛОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА

РОЗДІЛ І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 138. Провадження у справі про банкрутство за спрощеною
процедурою

1. Провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою відкривається відносно суб’єктів підприємництва, які сукупно відповідають таким критеріям:

1) є суб’єктами мікропідприємництва або малого підприємництва, які є зареєстрованими у встановленому законодавством порядку юридичними особами або фізичними особами — підприємцями та здійснюють господарську діяльність не менше останніх 3 років до дати подання заяви про відкриття провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою;

2) на дату подання заяви про відкриття провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою мають кредиторську заборгованість, яка:

для суб’єкта мікропідприємництва — не перевищує 2,5 мільйонів гривень перед не більш як 10 кредиторами;

для суб’єкта малого підприємництва — не перевищує 5 мільйонів гривень перед не більш як 15 кредиторами;

3) не мають заборгованості із виплати заробітної плати перед працівниками.

2. Справи про банкрутство за спрощеною процедурою розглядаються господарськими судами за місцезнаходженням боржника — юридичної особи або місцем проживання фізичної особи — підприємця.

3. Спрощеними процедурами банкрутства є спрощена процедура санації та спрощена процедура ліквідації.

4. Провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою відкривається за заявою боржника.

Провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою може бути відкрите за заявою кредитора у випадку, якщо боржник повідомлений про подання відповідної заяви в порядку, визначеному Господарським процесуальним кодексом України, та надав відзив на заяву про відкриття провадження.

У разі подання кредитором заяви про відкриття провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою боржник має право у відзиві запропонувати застосування іншої процедури банкрутства (спрощеної або загальної).

5.3 метою скорочення строків розгляду документів учасники провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою та інші особи при поданні до суду заяв, клопотань та інших передбачених законодавством процесуальних документів, надсиланні копій документів іншим учасникам провадження повинні надавати перевагу використанню електронної форми взаємодії в порядку, встановленому Господарським процесуальним кодексом України.

Стаття 139. Участь арбітражного керуючого у спрощених процедурах банкрутства

1. Боржник або кредитор, який звертається до господарського суду із заявою про відкриття провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою, має право укласти договір з обраним ним арбітражним керуючим для виконання повноважень у справі про банкрутство за спрощеною процедурою.

2. Арбітражний керуючий може бути залучений до проведення аналізу фінансового стану боржника для пошуку оптимальних шляхів відновлення платоспроможності або надання консультацій щодо застосування процедур банкрутства, проведення переговорів між боржником та кредиторами, розробки плану санації або плану-графіка проведення спрощеної процедури ліквідації, участі у судових процедурах та виконання інших повноважень, передбачених цим Кодексом.

3. Обсяг повноважень та порядок оплати послуг арбітражного керуючого встановлюються договором.

Державний орган з питань банкрутства затверджує примірну форму договору з арбітражним керуючим у справі про банкрутство за спрощеною процедурою.

4. Договір, який передбачає виконання арбітражним керуючим повноважень керуючого санацією або ліквідатора у спрощених процедурах банкрутства, може бути укладений до дати проведення підготовчого засідання суду.

У разі розірвання договору з арбітражним керуючим під час здійснення провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою, умовами якого було передбачено виконання арбітражним керуючим повноважень керуючого санацією або ліквідатора, боржник або кредитор мають право укласти договір з іншим арбітражним керуючим.

Під час виконання повноважень керуючого санацією або ліквідатора у спрощених процедурах банкрутства арбітражний керуючий користується правами та виконує обов'язки, визначені у статтях 12, 12¹ цього Кодексу.

Стаття 140. Заява про відкриття провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою

1. Заява про відкриття провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою має містити:

- 1) найменування господарського суду, до якого подається заява;
- 2) повне найменування юридичної особи або прізвище, власне ім'я та по батькові (за наявності) (для фізичних осіб — підприємців) боржника, його місцезнаходження (для юридичних осіб) або місце проживання чи перебування (для фізичних осіб — підприємців), поштовий індекс, ідентифікаційний код юридичної особи або реєстраційний номер облікової картки платника податків (для фізичних осіб — підприємців) за його наявності або серію і номер паспорта (за наявності) громадянина України (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті громадянина України), номери засобів зв'язку, адресу електронної пошти (за наявності), відомості про наявність або відсутність у боржника електронного кабінету;
- 3) інформацію про належність боржника до суб'єктів мікропідприємництва або малого підприємництва;
- 4) кількість кредиторів та розмір кредиторської заборгованості, які відповідають критеріям, визначеним частиною першою статті 138 цього Кодексу, із зазначенням окремо розміру неустойки (штрафу, пені), яка підлягає сплаті;
- 5) повне найменування юридичної особи або прізвище, власне ім'я та по батькові (за наявності) (для фізичних осіб та фізичних осіб — підприємців) кожного кредитора, його місцезнаходження (для юридичних осіб) або місце проживання чи перебування (для фізичних осіб та фізичних осіб — підприємців), поштовий індекс, ідентифікаційний код юридичної особи або реєстраційний номер облікової картки платника податків (для фізичних осіб та фізичних осіб — підприємців) за його наявності або серію і номер паспорта громадянина України (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний

контролюючий орган і мають відмітку в паспорті громадянина України), номери засобів зв'язку, адресу електронної пошти (за наявності), відомості про наявність або відсутність у кредитора електронного кабінету;

6) розмір кредиторських вимог, забезпечених заставою майна боржника;

7) відомості про наявність обтяжень майна боржника та відкриті виконавчі провадження стосовно боржника;

8) виклад обставин, що є підставою для звернення до суду, в тому числі обґрунтування для застосування обраної спрощеної процедури банкрутства;

9) перелік документів, що додаються до заяви.

2. До заяви про відкриття провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою додаються:

1) довіреність чи інший документ, що засвідчує повноваження представника, якщо заяву підписано представником;

2) докази відповідності боржника критеріям, визначеним частиною першою статті 138 цього Кодексу;

3) докази надсилання копії заяви і доданих до неї документів кредиторам або боржнику;

4) копія договору з арбітражним керуючим (за наявності);

5) структура власності і контролю боржника — юридичної особи, в тому числі інформація щодо кінцевого бенефіціарного власника юридичної особи (включаючи кінцевого бенефіціарного власника її засновника).

3. Якщо заява про відкриття провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою подається кредитором, до заяви додаються докази сплати судового збору.

Якщо заява про відкриття провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою подається боржником, до заяви також додаються:

1) установчі документи боржника — юридичної особи або документи, що підтверджують наявність у боржника статусу фізичної особи — підприємця;

2) документи податкової та фінансової звітності юридичної особи за останні три роки або документи податкової звітності фізичної особи — підприємця за останні три роки;

3) перелік майна боржника із зазначенням його балансової вартості та місцезнаходження для юридичної особи або перелік майна боржника, що належить боржнику на праві власності, із зазначенням його місцезнаходження та наданням підтверджувальних документів щодо права власності для фізичної особи — підприємця;

4) перелік осіб, які мають невиконані зобов'язання перед боржником, із зазначенням вартості таких зобов'язань, строку виконання та підстав виникнення;

5) відомості про всі рахунки у депозитарних установах боржника, відкриті в банках та інших фінансових установах, їх реквізити;

6) відомості про всі рахунки, на яких ведеться облік прав на цінні папери, що належать боржнику, їх реквізити;

7) відомості про всі рахунки, електронні гаманці, відкриті у небанківських надавачах платіжних послуг, емітентах електронних грошей, що належать боржнику, їх реквізити;

8) інші документи, що підтверджують неплатоспроможність боржника чи її загрозу.

Господарський суд в ухвалі про прийняття заяви до розгляду може зобов'язати боржника, кредитора та інших осіб подати до суду додаткові відомості, необхідні для вирішення питання про відкриття провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою.

4. Боржник або кредитор, який звертається до господарського суду із заявою про відкриття провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою, несе відповідальність за достовірність, точність та повноту наданих у заяві інформації та відомостей.

5. Державний орган з питань банкрутства затверджує примірну форму заяви про відкриття провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою.

Стаття 141. Розгляд заяви про відкриття провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою

1. Господарський суд протягом п'яти днів з дня надходження заяви про відкриття провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою до суду залишає без руху та повертає таку заяву з підстав, передбачених Господарським процесуальним кодексом України, з урахуванням особливостей, встановлених цим Кодексом.

Господарський суд залишає заяву про відкриття провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою без руху у разі, якщо заявником до заяви про відкриття провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою не додано документів, які підтверджують відповідність боржника критеріям, встановленим частиною першою статті 138 цього Кодексу.

2. Господарський суд протягом п'яти днів з дня надходження до суду відмовляє у прийнятті заяви про відкриття провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою та повертає заяву у разі, якщо:

1) заяву подано особою, яка не має процесуальної дієздатності, не підписано або підписано особою, яка не має права її підписувати, або особою, посада якої не зазначена;

2) до постановлення ухвали про відкриття провадження у справі від заявника надійшла заява про відкликання заяви про відкриття провадження у справі за спрощеною процедурою;

3) відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) боржника не допускається згідно з цим Кодексом;

4) до господарського суду подано іншу заяву про відкриття провадження у справі про банкрутство стосовно того самого боржника і щодо такої заяви на час вирішення питання про відкриття провадження у справі за спрощеною процедурою не постановлена ухвала про відкриття або відмову у відкритті провадження у справі про банкрутство, повернення заяви про відкриття провадження у справі, залишення заяви без руху;

5) стосовно боржника відкрито процедуру превентивної реструктуризації або відкрито провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою;

6) юридичну особу — боржника припинено в установленому законом порядку або здійснено державну реєстрацію припинення підприємницької діяльності фізичної особи — підприємця.

3. Господарський суд постановляє ухвалу про відмову у прийнятті або залишення заяви про відкриття провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою без руху, копія якої надсилається заявнику разом із заявою та доданими до неї документами у строки, визначені Господарським процесуальним кодексом України.

4. У разі відсутності підстав для відмови у прийнятті, залишення без руху та повернення заяви про відкриття провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою господарський суд приймає заяву до розгляду, про що не пізніше п'яти днів з дня її надходження постановляє ухвалу, в якій зазначаються:

1) найменування господарського суду, прізвище та ініціали судді, який прийняв заяву до розгляду, номер справи;

2) повні найменування (для юридичних осіб) або імена (прізвище, власне ім'я та по батькові (за наявності) для фізичних осіб та фізичних осіб — підприємців) боржника та відомих на момент прийняття заяви кредиторів, їх місцезнаходження (для юридичних осіб) або місце проживання (для фізичних осіб та фізичних осіб — підприємців);

3) предмет та підстави позову, обґрунтування можливості застосування спрощеної процедури банкрутства;

4) дата, час та місце проведення підготовчого засідання суду, яке проводиться не пізніше 14 днів з дня постановлення ухвали про прийняття заяви про відкриття провадження у справі;

5) строк для подання відзиву на заяву про відкриття провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою, а також заяв, пояснень, заперечень заінтересованих осіб;

6) прізвище, ім'я та по батькові (за наявності) арбітражного керуючого, номер та дата видачі свідоцтва про право на здійснення діяльності арбітражного керуючого у разі надання заявником копії договору, яким передбачено участь арбітражного керуючого у судових процедурах;

7) інші відомості, передбачені Господарським процесуальним кодексом України та цим Кодексом.

5. Відзив на заяву про відкриття провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою, а також заяви, пояснення, заперечення заінтересованих осіб подаються у порядку, визначеному Господарським процесуальним кодексом України, з урахуванням особливостей, встановлених цим Кодексом.

6. Копія ухвали про прийняття до розгляду заяви про відкриття провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою надсилається сторонам, арбітражному керуючому у разі наявності договору з ним.

Стаття 142. Підготовче засідання господарського суду

1. Провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою здійснюється господарським судом відповідно до Господарського процесуального кодексу України та цього Кодексу.

2. Перевірка обґрунтованості вимог заявника, а також з'ясування наявності підстав для відкриття провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою здійснюються господарським судом у підготовчому засіданні, яке проводиться в порядку, передбаченому статтею 39 цього Кодексу.

Господарський суд у підготовчому засіданні розглядає подані документи, заслуховує пояснення сторін та заінтересованих осіб, вирішує інші питання, пов'язані з розглядом справи.

Господарський суд перевіряє дотримання боржником або кредитором вимог, встановлених цим Кодексом, для відкриття провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою, в тому числі щодо належності боржника до суб'єктів мікропідприємництва або малого підприємництва та розміру наявної кредиторської заборгованості.

За результатами підготовчого засідання господарський суд постановляє ухвалу про:

1) відмову у відкритті провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою;

2) відкриття провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою.

3. Господарський суд відмовляє у відкритті провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою, якщо:

1) на дату проведення підготовчого засідання стали відомими обставини, які є підставою для залишення без розгляду та повернення заяви про відкриття провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою;

2) вимоги кредитора свідчать про наявність спору про право, який підлягає вирішенню у порядку позовного провадження;

3) заявником у заяві про відкриття провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою надано недостовірні відомості;

4) боржник не відповідає критеріям, встановленим частиною першою статті 138 цього Кодексу;

5) стосовно боржника було відкрито провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою та введена спрощена процедура санації або спрощена процедура ліквідації, з дати закриття якого минуло менш ніж три роки.

У відкритті провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою не може бути відмовлено на підставі відсутності у боржника майна або недостатності його майна для покриття витрат на здійснення такого провадження.

Копія ухвали про відмову у відкритті провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою надсилається сторонам, арбітражному керуючому у разі наявності договору з ним.

4. В ухвалі про відкриття провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою зазначається про:

1) відкриття провадження у справі про банкрутство;

2) введення спрощеної процедури санації або спрощеної процедури ліквідації;

3) визнання вимог кредитора та їх розмір, якщо заява про відкриття провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою була подана кредитором;

4) введення мораторію на задоволення вимог кредиторів або застосування інших заходів забезпечення вимог кредиторів;

5) призначення керуючого санацією або керуючого ліквідацією у разі надання копії договору, яким передбачено участь арбітражного керуючого у судових процедурах;

6) строк та порядок подання заяв кредиторів з вимогами до боржника, а також інформацію щодо наслідків неподання таких заяв;

7) строк подання учасниками провадження або іншими заінтересованими особами заперечень щодо застосування спрощеної процедури банкрутства;

8) дату попереднього засідання суду, яке має відбутися не пізніше 20 календарних днів з дати закінчення строку подання заяв кредиторів з вимогами до боржника.

Строк подання заяв кредиторів з вимогами до боржника, заперечень щодо складу та розміру визнаних вимог, заперечень щодо застосування спрощеної процедури банкрутства становить 30 календарних днів з дня офіційного оприлюднення повідомлення про відкриття провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою.

До боржника, який є фізичною особою — підприємцем, у спрощеній процедурі банкрутства можуть бути пред'явлені виключно кредиторські вимоги, які пов'язані зі здійсненням нею господарської діяльності. Кредиторські вимоги особистого характеру, виникнення яких не пов'язане зі здійсненням фізичною особою підприємницької діяльності, не розглядаються у справі про банкрутство за спрощеною процедурою.

Копія ухвали про відкриття провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою надсилається сторонам, арбітражному керуючому у разі його призначення, іншим учасникам провадження та заінтересованим особам, які беруть участь або мають взяти участь у цій справі, державному органу з питань банкрутства, державному реєстратору за місцезнаходженням боржника, органу державної виконавчої служби, приватному виконавцю, у якого перебуває виконавче провадження на виконанні.

5. Господарський суд не пізніше наступного дня після постановлення ухвали про відкриття провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою оприлюднює на офіційному веб-порталі судової влади України повідомлення про відкриття справи про банкрутство за спрощеною процедурою ліквідації або санації, яке повинно містити:

- 1) найменування та адресу господарського суду;
- 2) дату офіційного оприлюднення повідомлення;
- 3) дату відкриття провадження у справі та номер справи;

4) повне найменування юридичної особи або прізвище, власне ім'я та по батькові (за наявності) (для фізичних осіб — підприємців) боржника, його місцезнаходження (для юридичних осіб) або місце проживання чи

перебування (для фізичних осіб — підприємців), поштовий індекс, ідентифікаційний код юридичної особи або реєстраційний номер облікової картки платника податків (для фізичних осіб — підприємців) за його наявності або серію і номер паспорта громадянина України (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті громадянина України);

5) інформацію щодо встановлення мораторію на задоволення вимог кредиторів (за наявності);

6) визнані вимоги кредиторів та їх розмір;

7) строк та порядок подання заяв кредиторів з вимогами до боржника, заперечень щодо складу та розміру визнаних вимог, а також інформацію щодо наслідків неподання таких заяв та заперечень;

8) строк подання учасниками провадження або іншими заінтересованими особами заперечень щодо застосування спрощеної процедури банкрутства;

9) у разі призначення арбітражного керуючого — прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) арбітражного керуючого, номер та дату видачі свідоцтва про право на здійснення діяльності арбітражного керуючого, адресу офісу, номер телефону та адресу електронної пошти арбітражного керуючого;

10) дату, час та місце проведення попереднього засідання суду.

6. Повідомлення про відкриття справи про банкрутство за спрощеною процедурою може містити додаткову інформацію, крім зазначеної у частині п'ятій цієї статті.

Інформація про відкриття провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою додатково може оприлюднюватися на офіційному веб-сайті державного органу з питань банкрутства, а також у будь-який інший спосіб, не заборонений законом.

7. З моменту відкриття провадження у справі:

1) пред'явлення кредитором вимог до боржника та їх задоволення можуть здійснюватися лише в межах провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою;

2) арешт майна боржника чи інші обмеження боржника щодо розпорядження належним йому майном можуть бути застосовані виключно господарським судом у межах провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою, а попередньо накладені арешти та обмеження можуть бути зняті на підставі ухвали господарського суду;

3) будь-яке відчуження та розпорядження майном боржника здійснюються виключно в порядку, передбаченому цим Кодексом;

4) задоволення вимог засновника (учасника) боржника — юридичної особи про виділення частки у майні боржника у зв'язку з виходом із складу його учасників забороняється;

5) забороняється прийняття рішення про реорганізацію або ліквідацію юридичної особи — боржника, крім випадків, якщо реорганізація передбачена планом санації боржника;

6) не допускається відкриття процедури превентивної реструктуризації або провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) стосовно цього ж боржника.

Стаття 143. Особливості провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою

1. Господарський суд під час здійснення провадження у справі про банкрутство юридичної особи або у справі про неплатоспроможність фізичної особи — підприємця за клопотанням сторони у справі або за власною ініціативою може прийняти рішення про перехід до спрощених процедур банкрутства за умови відповідності боржника критеріям, визначеним у частині першій статті 138 цього Кодексу.

Про перехід до провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою господарський суд виносить ухвалу, яка повинна містити:

1) обґрунтування необхідності переходу до спрощеної процедури банкрутства з урахуванням інтересів боржника та кредиторів;

2) позицію учасників провадження щодо застосування спрощеної процедури банкрутства, відомості про розгляд заперечень стосовно переходу до такої процедури;

3) відомості про відповідність боржника критеріям, встановленим частиною першою статті 138 цього Кодексу;

4) інформацію про відсутність провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою стосовно боржника, з дати закриття якого минуло менш ніж три роки;

5) строк, протягом якого боржник та кредитори повинні надати суду договір з обраним арбітражним керуючим або повідомити суд про подальше здійснення провадження без участі арбітражного керуючого;

6) дату, час та місце проведення попереднього засідання у справі про банкрутство за спрощеною процедурою.

Кредиторські вимоги, які були розглянуті і визнані під час провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), не потребують повторного розгляду і доказування при переході до провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою.

Копія ухвали про перехід до провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою надсилається учасникам провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність).

Господарський суд у першому засіданні після переходу до провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою визначає процедуру, за якою буде здійснюватись провадження, — спрощену процедуру ліквідації або спрощену процедуру санації, строк проведення процедури, умови та періодичність звітування про хід процедури, призначає арбітражного керуючого у разі надання боржником або кредитором копії договору, яким передбачено участь арбітражного керуючого у судових процедурах.

Перехід до провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою може бути здійснено один раз протягом здійснення провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність).

2. Господарський суд у межах провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою вирішує всі майнові спори, стороною в яких є боржник, у порядку, встановленому статтею 7 цього Кодексу.

3. Ухвали господарського суду, постановлені у справі про банкрутство за спрощеною процедурою, набирають законної сили з дня їх постановлення.

Ухвали господарського суду, постановлені у справі про банкрутство за спрощеною процедурою, а також ухвали господарського суду у справі про банкрутство (неплатоспроможність) про перехід до провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою можуть бути оскаржені в апеляційному порядку, встановленому Господарським процесуальним кодексом України.

У касаційному порядку не підлягають оскарженню постанови апеляційного господарського суду, прийняті за результатами перегляду судових рішень у справі про банкрутство за спрощеною процедурою, крім ухвали про відкриття провадження, ухвали підготовчого та попереднього засідання, ухвали про затвердження плану санації або про відмову у затвердженні плану санації, ухвали про закриття провадження.

У касаційному порядку не підлягають оскарженню постанови апеляційного господарського суду, прийняті за результатами перегляду судових рішень господарського суду у справі про банкрутство (неплатоспроможність) про перехід до провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою.

Скарги на постанови апеляційних господарських судів, прийняті за результатами оскарження ухвал господарського суду, які не підлягають оскарженню в касаційному порядку окремо, можуть включатися до касаційної скарги на ухвали у справах про банкрутство за спрощеною процедурою, що підлягають оскарженню.

Матеріали справи надсилаються до апеляційного або касаційного суду в порядку, визначеному статтею 9 цього Кодексу.

Стаття 144. Права та обов'язки учасників провадження у спрощених процедурах банкрутства

1. Боржник зобов'язаний вживати визначені цим Кодексом заходи щодо запобігання банкрутству та заходи реагування у разі настання неплатоспроможності боржника.

Провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою може бути відкрито за заявою боржника у разі загрози його неплатоспроможності. У такому випадку боржник додає до заяви про відкриття провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою документи, що підтверджують загрозу неплатоспроможності боржника.

До складу грошових зобов'язань боржника можуть бути включені зобов'язання, строк виконання яких настане під час здійснення провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою, у тому числі зобов'язання, забезпечені заставою майна боржника, із зазначенням розміру неустойки (штрафів, пені) та інших фінансових санкцій, які передбачені за порушення зазначених зобов'язань.

2. Під час здійснення провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою виконавчі органи (органи управління) боржника продовжують виконувати свої повноваження, в тому числі функції щодо управління та розпорядження майном боржника.

Припинення повноважень виконавчого органу боржника є заходом забезпечення вимог кредиторів і застосовується ухвалою господарського суду виключно у разі участі у справі арбітражного керуючого та виконання ним повноважень керуючого санації або ліквідатора.

За клопотанням кредитора, керуючого санацією або ліквідатора, що містить підтверджені відомості про перешкоджання виконавчим органом боржника здійсненню спрощеної процедури, невжиття заходів щодо забезпечення збереження майна боржника, а також про вчинення ними дій, що порушують права та законні інтереси боржника або кредиторів, господарський суд має право припинити повноваження виконавчого органу боржника та покласти виконання його обов'язків на арбітражного керуючого.

3. Боржник зобов'язаний забезпечувати дотримання всіх трудових прав працівників згідно з вимогами законодавства України.

Боржник зобов'язаний інформувати працівників про подання заяви про відкриття провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою та про хід такого провадження.

Працівники беруть участь у провадженні у справі про банкрутство за спрощеною процедурою через представника працівників боржника.

Стаття 145. Застосування мораторію на задоволення вимог кредиторів та продаж майна у спрощених процедурах банкрутства

1. Мораторій на задоволення вимог кредиторів вводиться одночасно з відкриттям провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою у порядку, визначеному статтею 41 цього Кодексу.

Ухвала про відкриття провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою та застосування мораторію є підставою для зупинення вчинення виконавчих дій.

Дія мораторію припиняється з дня закриття провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою або у разі переходу до провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність).

Дія мораторію може бути достроково припинена господарським судом за результатами розгляду клопотання учасника провадження або за власною ініціативою, якщо необхідність такого припинення сприяє ефективному вирішенню спору та обґрунтована обставинами справи, необхідністю забезпечення захисту прав та інтересів боржника та кредиторів.

2. Продаж боржника у спрощених процедурах банкрутства відбувається на аукціоні в електронній торговій системі відповідно до вимог, визначених цим Кодексом. Замовником аукціону може бути боржник або арбітражний керуючий.

Стаття 146. Попереднє засідання

1. У попередньому засіданні господарський суд розглядає всі вимоги кредиторів та заперечення щодо визнаних вимог, які надійшли протягом строку, визначеного в ухвалі про відкриття провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою.

Визнані у підготовчому засіданні вимоги кредиторів, щодо яких не надійшли заперечення кредиторів, включаються до реєстру вимог кредиторів у складі та розмірі, визначеному в ухвалі про відкриття провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою.

У разі якщо загальний розмір кредиторських вимог або кількість кредиторів перевищують критерії, визначені частиною першою статті 138 цього Кодексу, господарський суд може прийняти рішення про перехід до провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність).

Кредиторські вимоги, які були розглянуті і визнані під час провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою, не потребують повторного розгляду і доказування при переході до провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність).

Перехід до провадження у справі про неплатоспроможність фізичної особи — підприємця можливий у разі, якщо провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою було відкрито за заявою боржника.

2. Господарський суд у попередньому засіданні розглядає заперечення щодо застосування спрощеної процедури банкрутства, які надійшли протягом строку, визначеного в ухвалі про відкриття провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою, та заслуховує всіх заінтересованих осіб.

Господарський суд може прийняти рішення щодо введення процедури спрощеної ліквідації замість спрощеної процедури санації або введення процедури спрощеної санації замість спрощеної процедури ліквідації у разі, якщо така заміна процедури відповідає обставинам справи, забезпечує захист прав боржника та кредиторів, сприяє ефективному вирішенню спору.

3. За результатами попереднього засідання господарський суд постановляє ухвалу, в якій зазначається:

- 1) перелік визнаних кредиторських вимог, які входять до реєстру вимог кредиторів;
- 2) перелік не визнаних судом вимог кредиторів;
- 3) обґрунтування необхідності зміни спрощеної процедури;
- 4) строк проведення спрощеної процедури;
- 5) строк подання плану-графіка проведення спрощеної процедури ліквідації або плану санації боржника;
- 6) умови та періодичність звітування арбітражним керуючим або боржником господарському суду;
- 7) інші відомості, визначені цим Кодексом.

У разі прийняття рішення щодо необхідності введення процедури спрощеної ліквідації замість спрощеної процедури санації або введення процедури спрощеної санації замість спрощеної процедури ліквідації господарський суд в ухвалі за результатами попереднього засідання зазначає про введення відповідної спрощеної процедури, призначення арбітражного керуючого у разі надання копії договору, яким передбачено участь арбітражного керуючого у судових процедурах.

У разі якщо господарським судом прийнято рішення про перехід до провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), в ухвалі попереднього засідання зазначається дата, час та місце проведення підготовчого засідання у справі про банкрутство (неплатоспроможність).

Кредиторські вимоги, які були розглянуті і визнані під час провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою, не потребують повторного розгляду і доказування при переході до провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність).

4. Копія ухвали попереднього засідання у справі про банкрутство за спрощеною процедурою надсилається сторонам, арбітражному керуючому

у разі його призначення, іншим учасникам провадження та заінтересованим особам, які беруть участь або мають взяти участь у цій справі.

Стаття 147. Закриття провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою

1. Господарський суд закриває провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою у разі:

- 1) неподання плану санації у строк, встановлений господарським судом;
- 2) виконання плану санації та відновлення платоспроможності боржника;
- 3) закінчення строку спрощеної процедури ліквідації;
- 4) встановлення факту фіктивного банкрутства;
- 5) встановлення відсутності активів боржника для включення до ліквідаційної маси;
- 6) в інших випадках, передбачених цим Кодексом.

2. Копія ухвали про закриття провадження надсилається сторонам та іншим учасникам провадження, державному реєстратору за місцезнаходженням боржника, органу державної виконавчої служби, приватному виконавцю, у якого перебуває виконавче провадження на виконанні, державному органу з питань банкрутства.

РОЗДІЛ II. СПРОЩЕНА ПРОЦЕДУРА САНАЦІЇ

Стаття 148. Проведення спрощеної процедури санації

1. Строк проведення спрощеної процедури санації не може перевищувати 12 місяців.

Зазначений строк може бути продовжений господарським судом за обґрунтованим клопотанням сторони у справі один раз на строк, необхідний для завершення процедури, але не більше ніж на 4 місяці.

2. Строк подання плану санації встановлюється господарським судом і не може перевищувати 2 місяців з дати проведення попереднього засідання суду.

План санації у спрощеній процедурі санації може бути поданий боржником разом із заявою про відкриття провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою.

3. У разі якщо у визначені строки до суду не подано план санації, господарський суд за клопотанням сторони у справі або за власною ініціативою приймає рішення про перехід до процедури спрощеної ліквідації або про закриття провадження у справі.

В ухвалі про перехід до спрощеної процедури ліквідації господарський суд зазначає про визнання боржника банкрутом, відкриття спрощеної процедури ліквідації, строк її проведення та строк подання до суду плану-графіка проведення спрощеної процедури у разі наявності майнових активів банкрута.

При переході до спрощеної процедури ліквідації арбітражний керуючий, призначений керуючим санацією у спрощеній процедурі санації, може бути призначеним ліквідатором у спрощеній процедурі ліквідації за умови внесення відповідних змін до договору з арбітражним керуючим.

4. Керуючий санацією у разі його призначення здійснює у спрощеній процедурі санації повноваження відповідно до умов договору з арбітражним керуючим, які не суперечать повноваженням керуючого санацією у справі про банкрутство, визначеним цим Кодексом, з урахуванням особливостей, передбачених цією Книгою Кодексу.

5. Продаж майна боржника у спрощеній процедурі санації здійснюється відповідно до умов затвердженого плану санації, які не суперечать порядку продажу майна у процедурі санації у справі про банкрутство, згідно з цим Кодексом та з урахуванням особливостей, передбачених цією Книгою Кодексу.

6. Якщо під час здійснення провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою санації у боржника виникають зобов'язання перед поточними кредиторами, з визнанням яких загальний розмір кредиторських вимог або кількість кредиторів перевищує критерії для здійснення спрощених процедур, встановлені частиною першою статті 138 цього Кодексу, господарський суд за клопотанням сторони у справі або за власною ініціативою може прийняти рішення про перехід до провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність).

Перехід до провадження у справі про неплатоспроможність фізичної особи — підприємця можливий у разі, якщо провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою було відкрито за заявою боржника.

Кредиторські вимоги, які були розглянуті і визнані під час провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою, не потребують повторного розгляду і доказування при переході до провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність).

Стаття 149. План санації у спрощеній процедурі санації

1. План санації у спрощеній процедурі санації повинен містити:

1) перелік визнаних кредиторських вимог, умови та строки погашення вимог кожного кредитора;

2) перелік кредиторських вимог, які можуть бути прощені або списані;

3) відомості про перелік майна боржника (в тому числа майна, яке є предметом забезпечення), його вартість;

4) відомості про перелік майна боржника, яке пропонується для продажу;

5) інформацію про звільнення працівників боржника, які не можуть бути залучені до процесу виконання плану санації;

6) заходи щодо відновлення платоспроможності боржника (реорганізація боржника, перепрофілювання виробництва, закриття нерентабельних виробництв та інші заходи);

7) умови участі інвесторів, одержання позик та кредитів;

8) обґрунтування переваг проведення спрощеної процедури санації на умовах, визначених планом санації, для боржника та кредиторів порівняно з умовами проведення спрощеної процедури ліквідації;

9) строк відновлення платоспроможності боржника, який не може перевищувати встановлений господарським судом строк проведення спрощеної процедури санації.

2. Копія розробленого плану санації у спрощеній процедурі санації надсилається всім учасникам провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою, які мають право подати до господарського суду клопотання, пояснення, заперечення щодо розробленого плану санації.

Кредитором (кредиторами) може поданий на розгляд суду альтернативний план санації у спрощеній процедурі санації за умови його відповідності частині першій цієї статті та надсилання його копії всім учасникам провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою.

Альтернативний план санації може бути розроблений та поданий одночасно з планом санації або розроблений після вивчення наданого боржником плану санації.

Якщо умовами плану санації (альтернативного плану санації) передбачено здійснення заходів, які можуть вплинути на зайнятість працівників або на обсяг їх трудових прав та обов'язків, копія такого плану санації (альтернативного плану санації) в обов'язковому порядку надсилається представнику працівників боржника.

Стаття 150. Затвердження плану санації у спрощеній процедурі санації

1. У судовому засіданні господарський суд розглядає поданий боржником або керуючим санацією план санації та (за наявності) альтернативний план санації, поданий кредитором (кредиторами), вивчає надані документи та клопотання, пояснення, заперечення учасників провадження, заслуховує присутніх у засіданні учасників та виносить ухвалу, в якій зазначає:

1) про затвердження плану санації у редакції, поданий боржником;

2) про затвердження альтернативного плану санації, поданого кредитором (кредиторами);

3) про продовження строку підготовки плану санації.

2. У разі якщо до суду не було подано заперечень щодо плану санації та не було подано альтернативний план санації, такий план санації вважається погодженим всіма кредиторами.

У такому випадку за умови надання боржником або керуючим санації доказів надсилення копії плану санації всім учасникам провадження господарський суд постановляє ухвалу про затвердження плану санації.

3. Якщо під час судового засідання учасники провадження висловили обґрунтовані заперечення проти умов плану санації (альтернативного плану санації), господарський суд може надати строк для доопрацювання плану санації або альтернативного плану санації, який не може перевищувати 30 днів з дня проведення судового засідання.

У разі якщо у визначені строки учасники провадження не дійшли згоди щодо умов плану санації, господарський суд приймає рішення про перехід до процедури спрощеної ліквідації або про закриття провадження у справі.

4. Зміни до плану санації у спрощеній процедурі санації підлягають затвердженню у порядку, передбаченому для затвердження плану санації у спрощеній процедурі санації.

Зміни до плану санації не можуть передбачати продовження строку виконання плану санації на строк, більший ніж встановлений господарським судом для проведення спрощеної процедури санації.

Стаття 151. Припинення спрощеної процедури санації

1. За результатами здійснення спрощеної процедури санації керуючий санацією або боржник подає до господарського суду звіт про проведення процедури, в якому зазначається один з результатів здійснення процедури:

1) про виконання плану санації і відновлення платоспроможності боржника;

2) про виконання умов плану санації, яке не мало наслідком відновлення платоспроможності боржника;

3) про неможливість виконання умов плану санації у встановлений господарським судом строк (з урахуванням продовження строку спрощеної процедури санації).

До звіту додаються копії документів, які підтверджують викладені у звіті обставини.

Копія звіту з доданими документами надсилається боржником або керуючим санацією всім учасникам провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою, які мають право подати до господарського суду клопотання, пояснення, заперечення щодо поданого звіту.

2. У випадку, передбаченому пунктом 1 частини першої цієї статті, до звіту про проведення спрощеної процедури додається клопотання про закриття провадження у справі та визнання боржника таким, що відновив свою платоспроможність.

У випадках, передбачених пунктами 2 і 3 частини першої цієї статті, до звіту про проведення спрощеної процедури додається клопотання про перехід до спрощеної процедури ліквідації або про закриття провадження у справі.

3. У судовому засіданні господарський суд розглядає звіт про проведення спрощеної процедури санації, вивчає надані документи та клопотання, пояснення, заперечення учасників провадження, заслуховує присутніх у засіданні учасників та виносить ухвалу, в якій зазначається про перехід до спрощеної процедури ліквідації або про закриття провадження.

Кредиторські вимоги, які були розглянуті і визнані під час провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою санації, не потребують повторного розгляду і доказування при переході до провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою ліквідації.

В ухвалі про перехід до спрощеної процедури ліквідації господарський суд зазначає про визнання боржника банкрутом, відкриття спрощеної процедури ліквідації, строк її проведення та строк подання до суду плану-графіка проведення спрощеної процедури ліквідації.

При переході до спрощеної процедури ліквідації арбітражний керуючий, призначений керуючим санацією у спрощеній процедурі санації, може бути призначеним ліквідатором у спрощеній процедурі ліквідації за умови внесення відповідних змін до договору з арбітражним керуючим.

4. У разі виконання плану санації і відновлення платоспроможності боржника в ухвалі про закриття провадження боржник визнається таким, що відновив свою платоспроможність.

РОЗДІЛ III. СПРОЩЕНА ПРОЦЕДУРА ЛІКВІДАЦІЇ

Стаття 152. Строк та наслідки введення спрощеної процедури ліквідації

1. Строк проведення спрощеної процедури ліквідації не може перевищувати 6 місяців.

Зазначений строк може бути продовжений господарським судом за обґрунтованим клопотанням сторони у справі один раз на строк, необхідний для завершення процедури, але не більше ніж на 4 місяці.

2. У разі введення спрощеної процедури ліквідації в ухвалі за результатами попереднього засідання боржник визнається банкрутом.

З дня визнання боржника банкрутом:

- 1) строк виконання всіх грошових зобов'язань банкрута вважається таким, що настав;
- 2) у банкрута не виникає жодних додаткових зобов'язань, у тому числі зі сплати податків і зборів (обов'язкових платежів), крім витрат, безпосередньо пов'язаних із здійсненням спрощеної процедури ліквідації;
- 3) припиняється нарахування неустойки (штрафу, пені), процентів та інших економічних санкцій за всіма видами заборгованості банкрута;
- 4) відомості про фінансове становище банкрута перестають бути конфіденційними чи становити комерційну таємницю;
- 5) продаж майна банкрута допускається в порядку, передбаченому цим Кодексом;
- 6) скасовуються арешти, накладені на майно банкрута, та інші обмеження щодо розпорядження майном. Накладення нових арештів або інших обмежень щодо розпорядження майном банкрута не допускається.

З дня визнання боржника банкрутом працівники банкрута повідомляються про звільнення, яке проводиться відповідно до законодавства України про працю. Виплата вихідної допомоги звільненим працівникам банкрута проводиться у першу чергу задоволення вимог кредиторів за рахунок коштів, одержаних від продажу майна банкрута, або отриманого для цієї мети кредиту.

Стаття 153. Ліквідаційна маса

1. Ліквідаційна маса у спрощеній процедурі ліквідації формується у порядку, визначеному статтею 62 цього Кодексу.

2. Усі види майнових активів (майно та майнові права) банкрута, які належать йому на праві власності або господарського відання на дату відкриття провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою, а також активи, право власності або господарського відання на які виникло після відкриття провадження у справі, включаються до складу ліквідаційної маси.

До складу ліквідаційної маси боржника, який є фізичною особою — підприємцем, не можуть бути включені майнові активи, які належать йому як фізичній особі на праві власності та не використовуються під час здійснення підприємницької діяльності.

Датою формування ліквідаційної маси є дата відкриття провадження у справі про банкрутство у спрощеній процедурі. Якщо протягом здійснення спрощеної процедури ліквідації боржник отримує майнові активи, про такі зміни ліквідаційної маси боржник або ліквідатор повідомляє господарський суд протягом трьох днів з дня отримання права власності або господарського відання.

3. Якщо протягом здійснення спрощеної процедури ліквідації боржником отримано майнові активи, вартість яких перевищує розмір кредиторських вимог, господарський суд за клопотанням сторони у справі або за власною ініціативою може прийняти рішення про перехід до спрощеної процедури санації.

В ухвалі про перехід до спрощеної процедури санації господарський суд зазначає про відкриття спрощеної процедури санації, строк її проведення та строк подання до суду плану санації.

Кредиторські вимоги, які були розглянуті і визнані під час провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою ліквідації, не потребують повторного розгляду і доказування при переході до провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою санації.

При переході до спрощеної процедури санації арбітражний керуючий, призначений ліквідатором у спрощеній процедурі ліквідації, може бути призначеним керуючим санації у спрощеній процедурі санації за умови внесення відповідних змін до договору з арбітражним керуючим.

Стаття 154. План-графік проведення спрощеної процедури ліквідації

1. Боржником може бути поданий господарському суду план-графік проведення спрощеної процедури ліквідації. До розробки такого плану-графіка може бути залучений арбітражний керуючий.

Строк подання плану-графіка проведення спрощеної процедури ліквідації встановлюється господарським судом і не може перевищувати одного місяця з дати проведення попереднього засідання суду.

2. План-графік проведення спрощеної процедури ліквідації обов'язково розробляється у разі наявності майнових активів банкрута, які включаються до ліквідаційної маси і будуть реалізовані у спрощеній процедурі ліквідації.

У разі відсутності у банкрута майнових активів для включення до ліквідаційної маси план-графік проведення спрощеної процедури ліквідації не розробляється.

План-графік проведення спрощеної процедури ліквідації повинен містити відомості про перелік майна (зокрема майна, яке є предметом забезпечення), перелік визнаних кредиторських вимог, заплановану дату проведення інвентаризації та продажу майнових активів, черговість задоволення кредиторських вимог.

3. План-графік проведення спрощеної процедури ліквідації надсилається боржником або арбітражним керуючим всім кредиторам.

Господарський суд затверджує план-графік проведення спрощеної процедури ліквідації після розгляду та заслуховування всіх заперечень кредиторів та заінтересованих осіб.

Відмова у затвердженні плану-графіка проведення спрощеної процедури не є підставою для припинення спрощеної процедури ліквідації або закриття провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою.

4. Державний орган з питань банкрутства затверджує примірну форму плану-графіка проведення спрощеної процедури ліквідації з арбітражним керуючим у справі про банкрутство за спрощеною процедурою.

Стаття 155. Проведення спрощеної процедури ліквідації

1. Ліквідатор у разі його призначення здійснює у спрощеній процедурі ліквідації повноваження відповідно до умов договору з арбітражним керуючим, які не суперечать повноваженням ліквідатора у справі про банкрутство, визначеним цим Кодексом, з урахуванням особливостей, передбачених цією Книгою Кодексу.

2. Ліквідатор або боржник після проведення інвентаризації та визначення початкової вартості майна здійснює продаж майна банкрута на аукціоні.

3. Задоволення вимог кредиторів відбувається у порядку черговості, визначеному статтею 64 цього Кодексу.

Погашення вимог забезпечених кредиторів за рахунок коштів від реалізації предмета забезпечення здійснюється відповідно до положень цього Кодексу, якими врегульовано порядок погашення вимог забезпечених кредиторів у справах про банкрутство (неплатоспроможність).

У разі задоволення всіх вимог кредиторів, крім неустойки (штрафу, пені), господарський суд ухвалою закриває провадження у справі про банкрутство. Вимоги щодо неустойки (штрафу, пені) вважаються погашеними, про що господарський суд зазначає в ухвалі.

4. Боржник або ліквідатор веде реєстр вимог кредиторів у спрощеній процедурі ліквідації згідно з примірною формою, затвердженою державним органом з питань банкрутства.

Стаття 156. Припинення спрощеної процедури ліквідації

1. За результатами здійснення спрощеної процедури ліквідації ліквідатор або боржник подає до господарського суду звіт про проведення процедури, в якому зазначається один з результатів здійснення процедури:

1) про відсутність виявлених під час проведення процедури активів, які можуть бути включені до ліквідаційної маси;

2) про продаж всього майна, включеного до ліквідаційної маси, та здійснення погашення вимог кредиторів у порядку черговості, визначеному статтею 64 цього Кодексу;

3) про неможливість завершення спрощеної процедури ліквідації у встановлений господарським судом строк (з урахуванням продовження строку спрощеної процедури ліквідації).

До звіту додаються копії документів, які підтверджують викладені у звіті обставини.

Копія звіту з доданими документами надсилається боржником або ліквідатором всім учасникам провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою, які мають право подати до господарського суду клопотання, пояснення, заперечення щодо поданого звіту.

2. У випадку, передбаченому пунктом 1 частини першої цієї статті, до звіту про проведення спрощеної процедури додається клопотання про визнання кредиторських вимог погашеними, закриття провадження у справі та припинення юридичної особи — банкрута або припинення підприємницької діяльності фізичної особи — підприємця.

У випадку, передбаченому пунктом 2 частини першої цієї статті, до звіту про проведення спрощеної процедури додається клопотання про визнання погашеними кредиторських вимог, не погашених у зв'язку з недостатністю майна, закриття провадження у справі та припинення юридичної особи — банкрута або припинення підприємницької діяльності фізичної особи — підприємця.

У разі подання звіту з відомостями про неможливість завершення спрощеної процедури ліквідації у встановлений строк господарський суд приймає рішення про закриття провадження у справі.

3. У судовому засіданні господарський суд розглядає звіт про проведення спрощеної процедури ліквідації, вивчає надані документи та клопотання, пояснення, заперечення учасників провадження, заслуховує присутніх у засіданні учасників та виносить ухвалу, в якій зазначається про закриття провадження.

У разі відсутності майнових активів боржника або реалізації всіх майнових активів, включених до ліквідаційної маси, в ухвалі про закриття провадження вимоги кредиторів, не погашені у зв'язку з недостатністю або відсутністю майна, визнаються погашеними, юридична особа банкрута припиняється або припиняється підприємницька діяльність фізичної особи — підприємця.

РОЗДІЛ IV. ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОВЖИВАННЯМ У СПРОЩЕНИХ ПРОЦЕДУРАХ БАНКРУТСТВА

Стаття 157. Запобігання зловживанням у спрощених процедурах банкрутства

1. Якщо господарським судом на будь-якому етапі провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою буде встановлено, що боржником у заяві про відкриття провадження у справі за спрощеною

процедурою було подано неправдиві відомості про нездатність виконати зобов'язання перед кредиторами, господарський суд призначає засідання для вивчення та встановлення факту фіктивного банкрутства.

У судовому засіданні господарський суд розглядає матеріали справи та заслуховує клопотання, пояснення, заперечення учасників провадження, в тому числі боржника.

У разі встановлення факту фіктивного банкрутства господарський суд постановляє ухвалу про закриття провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою та зобов'язує боржника відшкодувати кредиторам збитки, завдані затримкою виконання грошових зобов'язань, відповідно до статті 9¹ цього Кодексу.

В ухвалі про закриття провадження у зв'язку зі встановленням факту фіктивного банкрутства господарський суд може зобов'язати боржника відшкодувати кредиторам суми сплаченого судового збору та понесених ними судових витрат.

2. Якщо господарським судом на будь-якому етапі провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою буде встановлено неналежне виконання або невиконання арбітражним керуючим своїх повноважень, яке завдало або могло завдати шкоди інтересам боржника або кредиторів, господарський суд може зобов'язати державний орган з питань банкрутства вжити заходів контролю за діяльністю такого арбітражного керуючого.

3. Якщо господарським судом на будь-якому етапі провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою буде встановлено подання боржником, кредитором, арбітражним керуючим або іншими учасниками провадження недостовірної інформації, господарський суд може застосувати заходи процесуального примусу до винних осіб у порядку, встановленому Господарським процесуальним кодексом України.

4. З метою запобігання зловживанням та недобросовісному використанню наданих прав та можливостей провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою стосовно одного боржника може бути відкрито не частіше ніж один раз на три роки.

5. Заборона, передбачена частиною четвертою цієї статті, поширюється також на юридичних осіб, створених за участю боржника, а також юридичних осіб, власники (засновники, учасники, акціонери), керівник, особи у складі органів управління боржника та виконавчих органів, головний бухгалтер (бухгалтер) яких здійснювали перераховані повноваження (функції) щодо боржників, стосовно яких здійснювалося провадження у справі про банкрутство за спрощеною процедурою.”

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

**Голова
Верховної Ради України**